

Strona pozwana: Tugdual Carluer, Yann Latouche, Dominique Legiard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy europejskie rozporządzenie nr 1107/2009⁽¹⁾ jest zgodne z zasadą ostrożności, skoro nie zawiera precyzyjnej definicji, czym jest substancja czynna, pozostawiając uznaniu wnioskodawcy, co nazwie substancją czynną w swoim produkcie i umożliwiając mu ukierunkowanie całej dokumentacji załączanej do wniosku na jedną substancję, podczas gdy wprowadzany przez niego do obrotu gotowy produkt zawiera wiele substancji?
- 2) Czy realizacja zasady ostrożności i bezstronność zezwolenia na wprowadzenie do obrotu są zagwarantowane, jeżeli testy, analizy i oceny niezbędne do przeprowadzenia postępowania w sprawie są wykonywane przez samych wnioskodawców, którzy przy ich prezentacji mogą być stronniczy, bez jakiegokolwiek niezależnej kontranalizy?
- 3) Czy realizacja zasady ostrożności i bezstronność zezwolenia na wprowadzenie do obrotu są zagwarantowane, jeżeli sprawozdania z oceny wniosków o wydanie zezwolenia nie są publikowane z uwagi na ochronę tajemnicy przemysłowej?
- 4) Czy europejskie rozporządzenie nr 1107/2009 jest zgodne z zasadą ostrożności, skoro nie bierze pod uwagę wielości substancji czynnych i ich łącznego stosowania, w szczególności gdy nie przewiduje na poziomie europejskim jakiegokolwiek szczególnej i całościowej analizy łączenia substancji czynnych w ramach jednego produktu?
- 5) Czy europejskie rozporządzenie nr 1107/2009 jest zgodne z zasadą ostrożności, skoro w rozdziałach trzecim i czwartym zwalnia z analizy w zakresie toksyczności (genotoksyczności, badania właściwości rakotwórczych, zaburzeń hormonalnych [...]) pestycydy w formach użytkowych, jakie są wprowadzane do obrotu i na jakie konsumenci i środowisko są narażeni, zobowiązując tylko do skróconych testów wykonywanych każdorazowo przez wnioskodawców?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 16 lutego 2018 r. – Marc Gómez del Moral Guasch / Bankia S.

A.

(Sprawa C-125/18)

(2018/C 152/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Marc Gómez del Moral Guasch

Strona pozwana: Bankia S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wskaźnik IRPH CAJAS⁽¹⁾ powinien podlegać ochronie sądowej w tym sensie, że sąd powinien zbadać jego zrozumiałość dla konsumenta, bez względu na fakt, iż wskaźnik ten podlega uregulowaniu w przepisach wykonawczych lub administracyjnych, ponieważ przypadek taki nie został przewidziany w art. 1 ust. 2 dyrektywy 93/13⁽²⁾, gdyż nie chodzi tu o warunek obowiązkowy, lecz o zmienne odsetki stanowiące wynagrodzenie, [postanowienie w przedmiocie których jest] opcjonalnie zawierane w umowie przez przedsiębiorcę?
- 2) 2.1. Czy, zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13, nietransponowanej do hiszpańskiego porządku prawnego, sprzeczne z dyrektywą 93/13 oraz jej art. 8 jest powoływanie się przez hiszpański sąd na przepis art. 4 ust. 2 wspomnianej dyrektywy oraz ich stosowanie, jeżeli nie został on transponowany do hiszpańskiego porządku prawnego zgodnie z wolą prawodawcy, który miał na celu zapewnienie pełnej ochrony wszystkich warunków, które przedsiębiorca mógłby zapisać w umowie zawartej z konsumentami, w tym dotyczących głównego przedmiotu umowy, nawet gdyby zostały one sporządzone prostym i zrozumiałym językiem?

- 2.2. W każdym razie, czy dla zrozumienia mającego zasadnicze znaczenie warunku, a mianowicie dotyczącego wskaźnika IRPH, konieczne jest przeprowadzenie działań informacyjnych lub promocyjnych dotyczących poniższych faktów lub danych, bądź któregoś z nich?
- (i) Wyjaśnienie, w jaki sposób jest obliczana stopa referencyjna, to znaczy poinformowanie, że powyższy wskaźnik obejmuje prowizje oraz pozostałe koszty związane z odsetkami nominalnymi, że jest to prosta średnia nieważona, że przedsiębiorca musiał wiedzieć i poinformować o konieczności skorygowania tego wskaźnika o ujemny spread oraz że przekazane dane nie są udostępniane publicznie, w odróżnieniu od innej powszechnie stosowanej stopy procentowej, EURIBOR.
 - (ii) Wyjaśnienie, w jaki sposób powyższy wskaźnik zmieniał się w przeszłości oraz jak może zmieniać się w przyszłości, poprzez poinformowanie konsumenta i przedstawienie mu wykresów wyjaśniających mu prostym i zrozumiałym językiem wahań tej konkretnej stopy procentowej w odniesieniu do stopy EURIBOR, zazwyczaj stosowanej w przypadku kredytów hipotecznych.
- 2.3. Na wypadek stwierdzenia przez Trybunał, że to do sądu odsyłającego należy zbadanie nieuczciwego charakteru warunków umownych oraz ustalenie wszystkich skutków, jakie mogą zostać wyprowadzone z tego faktu zgodnie z prawem krajowym, sąd odsyłający zwraca się do Trybunału z zapytaniem, czy brak udzielenia informacji w powyższym zakresie nie powodowałby braku zrozumienia warunku ze względu na jego niejasny dla przeciętnego konsumenta charakter (art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13), czy też brak udzielenia tej informacji wiązałby się ze stosowaniem przez przedsiębiorcę nieuczciwych praktyk, w związku z czym, gdyby konsument został należycie poinformowany, nie wyraziłby zgody na zastosowanie wskaźnika IRPH jako referencyjnego w odniesieniu do swojego kredytu?
3. W przypadku stwierdzenia nieważności wskaźnika IRPH CAJAS, który z dwóch skutków przedstawionych poniżej byłby, w przypadku braku uzgodnień umownych w tym zakresie, lub gdyby okazały się one bardziej szkodliwe dla konsumenta, zgodny z art. 6 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13?
- 3.1. Zmiana umowy polegająca na zastosowaniu zwyczajowego wskaźnika zastępczego, EURIBOR, gdyż chodzi tu o umowę związaną w głównej mierze z interesem produkcyjnym podmiotu [mającego status] przedsiębiorcy.
 - 3.2. Zaprzestanie naliczania odsetek, przy utrzymaniu w mocy jedynie obowiązku zwrotu pożyczonego kapitału w terminie określonym przez kredytobiorcę lub dłużnika

⁽¹⁾ Wskaźnik referencyjny dla kredytów hipotecznych oferowanych przez kasy oszczędnościowe.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29, polskie wydanie specjalne: rozdział 15 tom 002 s. 288–293).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Republika Czeska) w dniu 16 stycznia 2018 r. – A-PACK CZ, s.r.o. / Odvolací finanční ředitelství**

(Sprawa C-127/18)

(2018/C 152/23)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę kasacyjną (strona skarżąca w postępowaniu w pierwszej instancji): A-PACK CZ, s.r.o.

Druga strona postępowania (strona przeciwna w postępowaniu w pierwszej instancji): Odvolací finanční ředitelství

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 90 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, przy uwzględnieniu zasady neutralności podatkowej i zasady proporcjonalności, można interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są uprawnione do tego, by na zasadzie odstępstwa ustanawiać takie warunki, które w konkretnych przypadkach wyłączają możliwość obniżenia podstawy opodatkowania w razie częściowego lub zupełnego braku zapłaty ceny?